

Dosarul nr. 1a-1124/24
1-23013529-02-1a-26122024

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Judecător Olga BEJENARI

DECIZIE
în numele Legii

01 aprilie 2026

mun.

Chișinău

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU

Având în componența sa:

Președintele ședinței:

Eugeniu BEȘELEA

Judecători:

Andrei CAZACICOV și Vitalie

BUDECI

a examinat în ordine de recurs, în ședință de judecată, fără prezența părților, recursul declarat de acuzatorul de stat Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, în cauza penală privind învinuirea lui:

SAVA Nicolae *****, născut la ***** IDNP ***** , originar din r-nul ***** , s. ***** , domiciliat în mun. Chișinău, str. *****cetățean al Republicii Moldova, moldovean, căsătorit, 2 copii minori la întreținere, studii superioare, angajat în câmpul muncii, supus militar, fără grad de invaliditate, fără titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, la evidența medicilor narcolog și psihiatru nu se află, posedă limba română, fără antecedente penale,

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod Penal al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la 27 ianuarie 2023 – 28 noiembrie 2024;

Judecarea recursului la Curtea de Apel Centru de la 26 decembrie 2024 – 17 ianuarie 2025 în procedura judecătorului Constantin ROȘCA; din 17 ianuarie 2025 - 01 aprilie 2026 în procedura judecătorului Vitalie BUDECI).

Procedura de notificare a părților a fost executată.

Asupra recursului declarat de acuzatorul de stat, Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

A C O N S T A T A T :

Soluția și argumentele instanței de fond:

1. Prin *Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, SAVA Nicolae*, a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Potrivit dispoziției art.390 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

Cu referire la prevederile art.157 și art.162 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, mijloacele materiale de probă, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale pe toată perioada de păstrare a dosarului.

Corpul delict: mijloacelor bănești în sumă de 300 lei: o bancnotă cu nominalul de 200 lei moldovenești cu seria și nr. G 0156 și bancnotă cu nominalul de 100 lei moldovenești cu seria și nr. F. 0158, care potrivit actului nr. 108 din 20 septembrie 2021 coletul nr. 745, au fost transmise spre păstrare temporară către Serviciul Fiscal de Stat, urmează a fi trecute în venitul statului.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, **inculpatul, SAVA Nicolae** potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 03 ianuarie 2023 și a rechizitoriului din 24 ianuarie 2023, este învinuit că activând în funcția de ofițer al secției de escortă și misiuni speciale a INSP al IGP al MAI, fiind investit în funcție publică de execuție cu statut special, angajat prin Ordinul IGP nr. 200ef. din 05 mai 2020, fiind în virtutea art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, abilitat în temeiul art.19-21 din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, cu atribuții de constatarea și documentarea contravențiilor în domeniul circulației rutiere, fiind repartizat în baza planului privind organizarea și desfășurarea activității de impunere a legislației, orientate pentru identificarea și documentarea persoanelor ce practică activitate ilicită în domeniul transportului rutier pe teritoriul administrativ al r-ului Călărași pentru perioada 20 iulie 2021-27 iulie 2021, potrivit listei din 27 iulie 2021 cu dislocația forțelor și mijloacelor a Secției de Escortă și Misiuni Speciale a INSP, a fost repartizat în echipa de serviciu împreună cu inspectorul INSP, CHIABURU Artur, cu automobilul de serviciu de model „***** 328” cu numărul de înmatriculare „MAI 0335” de la ora 06:00 min., până la 15:30 min., în r-nul Călărași.

Astfel, la 27 iulie 2021, aproximativ orele 12:40 min., aflându-se împreună cu colegul de serviciu CHIABURU Artur, pe traseul R25 din direcția com. *****, r-nul ***** spre mun. Chișinău, la sensul giratoriu a traseului R25 și R1 (E58), CHIABURU Artur, a stopat motocicletă de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, la ghidonul căreia se afla CERNEȚCHI Vladislav, verificându-i permisul de conducere nr. *****și certificatul de înmatriculare nr. *****a motocicletei de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, a stabilit că categoria inclusă în permisul de conducere a cet. CERNEȚCHI Vladislav, nu-i acordă dreptul de a conduce motocicletă de model „*****” cu n/î „*****”, transmițând actele colegului său SAVA Nicolae pentru documentarea cazului.

Ulterior, SAVA Nicolae, aflându-se în habitaclul automobilului de serviciu de model „***** 328” cu numărul de înmatriculare „MAI0335”, imitând completarea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe numele lui CERNEȚCHI Vladislav, comunicându-i riscul

aplicării amenzii în sumă de 3 000 lei, ridicarea motocicletei la parcare cu plată în sumă de 1 000 lei și evacuarea acesteia în sumă de 850 lei, a pretins de la CERNEȚCHI Vladislav, în scopul neîndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției de documentare a faptei contravenționale, bunuri ce nu i se cuvin, și anume la revenirea în mun. Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului mobil ce îi aparține „*****” cu mijloace bănești în suma de 300 lei, efectuând în acest sens un apel de încercare „BIP” către numărul de telefon „*****” ce aparține lui CERNEȚCHI Vladislav.

Ulterior, la 29 iulie 2021, aproximativ ora 20:26 min., CERNEȚCHI Vladislav, în rezultatul controlului transmițerii banilor pretinși, aflându-se în mun. Chișinău, str.***** a SRL „Moldpresa Grup”, a realizat transmiterea banilor pretinși de către SAVA Nicolae prin reîncărcarea contului numărului de telefon „*****” cu mijloace bănești în sumă de 300 lei.

Acțiunile inculpatului SAVA Nicolae, au fost calificate în baza art.324 alin.(4) Cod penal, *coruperea pasivă, manifestată prin pretinderea și primirea, personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.*

3. *Împotriva Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, a declarat recurs acuzatorul de stat Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, cu pronunțarea unei noi Sentințe potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să fie recunoscut pe SAVA Nicolae, vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, și a-l libera de răspundere penală în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.*

În motivarea cerințelor sale, acuzarea consideră că prima instanță în raport cu circumstanțele cauzei nu a analizat pe deplin toate circumstanțele și nu a ținut cont de circumstanțele importante pentru soluționarea acestei cauze, exprimându-și dezacordul cu sentința pronunțată doar în partea ce ține de achitarea inculpatului.

Menționează că instanța de judecată la aprecierea vinovăției lui SAVA Nicolae, eronat a ajuns la concluzia lipsei elementelor infracțiunii prevăzute la art.324 alin.(4) Cod penal, ori, instanța a enunțat că în speța examinată lipsește latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii, de către partea acuzării nefiind prezentate probe verosimile și incontestabile. Instanța a dat o apreciere critică declarațiilor martorului CERNEȚCHI Vladislav, pe motiv că ultimul nu a fost prezent în instanța de judecată pentru a susține declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, declarațiile ultimului fiind citite în cadrul cercetării judecătorești potrivit art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, fapt preconcept lipsit de plauzibilitate, ori declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav date în cadrul urmăririi penale coroborează cu probe administrate, fiind consecvente răspunzând criteriilor de credibilitate și fiind supuse verificării inclusiv prin procesul verbal de confruntare din data de 03.09.2021 care a avut loc dintre martorul CERNEȚCHI Vladislav și bănuitul SAVA Nicolae.

Faptul că instanța atestă contradicții ce nu au fost înlăturate dintre declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav depuse în cadrul urmăririi penale și declarațiile martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată, făcând referire la declarațiile martorului

CHIABURU Artur,,atât el cât și colegul SAVA Nicolae, conducătorului motocicletei nu i-au cerut mijloace bănești sau favoruri. Nu cunoaște dacă SAVA Nicolae a purtat cu motociclistul discuții cu el în acest sens când nu se afla lângă ei, dar din aprecierea personală nu crede deoarece acesta are înregistrate cele mai multe denunțuri pentru acte de corupție" pot avea o altă interpretare decât cea realizată de instanță, și anume faptul că deși martorul are obligația de a comunica doar adevărul, nici o persoană nu va fi obligată a depune declarații contrar intereselor personale, fapt ce justifică expunerea conform căreia atât el cât și colegul său nu i-au cerut mijloace bănești sau favori conducătorului motocicletei, totodată martorul a indicat faptul că nu cunoaște dacă SAVA Nicolae a purtat careva discuții „în acest sens", adică discuții cu sens coruptibil, cu motociclistul, când nu se afla lângă ei, expunând o părere personală, atunci când a declarat că nu crede precum că SAVA Nicolae ar duce careva discuții cu caracter coruptibil cu motociclistul, care de fapt este una subiectivă, aparținând martorului, astfel cum percepe el situația, neavând careva aspecte factologice - probatorii cu materialele cauzei penale.

Declarațiile expuse de către martorul LOZOVANU Ion, depuse în cadrul ședinței de judecată, martorul nefiind audiat în cadrul urmăririi penale, urmau a fi apreciate critic de către instanța de judecată, ori nu coroborează cu probele acumulate în cadrul urmăririi penale, unica coroborare fiind cu declarațiile inculpatului, care nu poartă răspundere pentru declarațiile depuse și poate ajusta declarațiile sale în vederea dezvinovățirii sale, fapt ce contravine celor constatate în cadrul urmăririi penale. Ori declarațiile martorului LOZOVANU Ion nu pot fi apreciate în detrimentul celorlalte probe și puse la baza sentinței, din motivul imposibilității verificării veridicității acestora, în comparație cu declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, a căror declarații deși date în cadrul urmăririi penale și citite în instanța de judecată se adevăresc prin celelalte probe, cum sunt procesele verbale de consemnare a măsurilor speciale de investigație, procese verbale de cercetare, procese verbale de examinare, procesul verbal de confruntare, raportul de analiză operațională, etc.

Totodată, planează dubii serioase asupra expunerii martorului LOZOVANU Ion, precum că martorul CERNEȚCHI Vladislav, „i-a spus că, s-a găsit cineva mai deștept ca el și i-a spus că le-a propus bani, dar nu a vrut să îi ia, bani a propus pentru ca era cu motocicleta, dar nu deținea categoria pentru a o conduce. Până la urmă acesta le-a tras o cursă (podstovlit), el atunci i-a spus că o să meargă până la urmă că s-a găsit poliție deșteaptă pentru ca să nu ia bani, i-a spus că a mers la CNA", ori inculpatul SAVA Nicolae, în declarațiile sale date atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, nu a menționat că la stoparea în trafic a martorului CERNEȚCHI Vladislav, ultimul i-ar fi propus careva mijloace bănești, ceea ce denotă faptul că CERNEȚCHI Vladislav, nu avea de unde expune asemenea circumstanțe martorului LOZOVANU , ori dacă o asemenea situație ar fi existat în realitate, inculpatul SAVA Nicolae, după cum singur a invocat în cadrul audierilor sale, ar denunța acest aspect de corupere prin ce ar acumula mai multe denunțuri. Nu poate fi pusă la baza sentinței de achitare argumentul precum că martorii CHIABURU Artur, MARIȚ Ion, LOZOVANU Ion, nu au relatat că SAVA Nicolae ar fi pretins de la CERNEȚCHI Vladislav, în scopul neîndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției și documentarea faptei contravenționale, bunuri ce nu i se cuvin și anume faptul că la întoarcerea în mun. Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului mobil ce-i aparține cu suma de

300 lei, ori însăși specificul infracțiunilor de corupție presupune un număr foarte limitat de persoane participante, de regulă doar persoana care pretinde și nemijlocit persoana de la care se pretinde, în speța examinată, pretinderea a avut loc doar în prezența martorului CERNEȚCHI Vladislav, persoana de la care s-a pretins, deci este firesc ca nimeni din martori audiați nu a văzut și auzit această situație. Cu atât mai mult, martorii MARIȚ Ion și LOZOVANU Ion, nici nu se aflau la 27.07.2021, aproximativ orele 12:40 min., pe traseul R25 din direcția com. *****, r-nul ***** spre mun. Chișinău, la sensul giratoriu a traseului R25 și R1 (E58), fapt ce exclude asemenea declarații.

Analizând suplimentar stenografierea comunicărilor telefonice care au avut loc dintre martorul CERNEȚCHI Vladislav și inculpatul SAVA Nicolae, se atestă existența discuțiilor relevante circumstanțelor cauzei penale, care demonstrează de fapt vinovăția lui SAVA Nicolae în comiterea infracțiunii incriminate conform rechizitoriului.

Înregistrarea convorbirii audio petrecută la data de 29.07.2021 cu începere de la ora 11:39 cu durata de 49 secunde cu abonatul cu numărul de contact ,*****" (SAVA Nicolae) cu următorul conținut: SN (SAVA Nicolae) - Da! CV (CERNEȚCHI Vladislav) - Da, bună ziua! SN- Bună ziua! CV- M-ați sunat! SN- A, noroc î-i-î! CV- Noroc! SN- Acesta îi Nicolae, ții minte ne-am întâlnit noi la cerc acolo la! CV- Unde? SN- La Lozova! CV- La Lozova? SN- Cu motocicletă tu erai! CV- Aha! SN- Ai uitat atunci cu rugămintea mea sau n-ai putut? CV- Î-i o să fă azi tot posibilul să fie bine! SN- Vezi dac îi posibil te rog dac îi posibil dac nu, nu! CV- Ok azi o să fac tot posibilul să fie bine! SN- Ce zic auzi și când o să ai timp o să ne întâlnim și o să vedem, o să vedem acolo ca să fie totul la tine cum trebuie știi? CV- Da, da, da ok ne-am înțeles! SN- Bcë numai bine! CV- Hai!

Cu referire la această înregistrare, consideră acuzarea că instanța eronat a concluzionat că din aceasta nu rezultă că SAVA Nicolae ar fi solicitat de la CERNEȚCHI Vladislav suma de 300 lei, cu atât mai mult acceptând întru-totul poziția apărării și anume declarațiile inculpatului SAVA Nicolae precum că „în acea zi după ce a plecat șoferul, a avut discuții telefonice, dumnealui la telefonat și ulterior și el să vadă dacă vine sau nu să presteze serviciile discutate". Ori, aici evidențiem că în conținutul dialogului de fapt nu se regăsesc careva fraze, cuvinte ce ar adevăra poziția inculpatului și anume înțelegerea efectuării cărorva lucrări de construcție, dar din contra adevărește poziția expusă de martorul CERNEȚCHI Vladislav, „ai uitat atunci cu rugămintea mea sau n-ai putut?" rezultă o solicitare, deci o rugămintă ce urma a fi realizată în trecut, adică anterior apelului, adevărand faptul că martorul urma încă în trecut, adică ieri, alaltăieri să realizeze rugămintea, ceea ce corespunde circumstanțelor speței, ori CERNEȚCHI Vladislav a fost stopat la data de 27 iulie, iar apelul telefonic și conversația stenografiată supra a avut loc la 29 iulie, adică peste 2 zile după ce urma a fi realizată rugămintea. Însăși fraza expusă de SAVA Nicolae, precum că „o să vedem acolo ca să fie totul la tine cum trebuie știi?" nu presupune o discuție cu referire la efectuarea lucrărilor de construcție, ori ipotetic un client nu poate asigura un specialist în lucrări de construcție, că la el acolo o să fie totul cum trebuie, cu atât mai mult martorul CERNEȚCHI Vladislav a menționat că nu prestează servicii de construcție. Discuția având mai mult un caracter cifrat, fără a conține careva detalii, ori în speța existenței într-adevăr a unei înțelegeri în vederea efectuării lucrărilor de construcție convorbirea ar avea un aspect deschis, prin formularea unor fraze clare, lungi, concise privind aspectele de construcție.

Stenograma convorbirilor telefonice din 29.07.2021 purtate între CERNEȚCHI Vladislav de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:51 min.: X-Da. V - Alo, bună seara. Eu am pus banii tot normal? X - nedeslușit..... pe care număr? V- Pe care mi l-ați transmis atunci, pe care mați sunat X- Pe ce număr i-an uitete? V - Acuși vă spun 69167735, numărul ăsta. Poftim? Alo?

Stenograma convorbirilor telefonice din 29.07.2021 purtate între CERNEȚCHI Vladislav de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:52 min.: V-Alo? X- Spune te rog, da tu ai amuia de lucru? V- Amuia? X-Da. V- Am, am X- Da când ai să te eliberezi? V- Nu știu, poate mai târziu X - Nedeslușit V- Am înțeles. Da legat de treaba ceea cum rămâne? X-O să mă suni să ne vedem V - Să vă sun să ne vedem, da? X - Da, da, da. P-Da nu o să am întrebări după cu? X- Nu nu nu, doamne ferește, o să facem tot în cadrul legal dacă ceva P- Am înțeles. Bine, bine mersi mult o seară bună X - Dacă o să faci cu timpul ceva...nedeslușit P- Alo? Bun bun ne-am înțeles. Mulțumesc.

Cu referirea la cea de a doua și a treia înregistrare, atestă repetat că instanța a dat o apreciere incorectă circumstanțelor de fapt existente, aprobând în totalitate poziția apărării, ori analizând conversația care vine în coroborare cu declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, privind pretinderea lui SAVA Nicolae de a-i suplini contul telefonului mobil cu suma de 300 de lei, ori la întrebarea lui CERNEȚCHI Vladislav privind „eu am pus banii tot normal?“, inculpatul SAVA Nicolae, a concretizat „pe care număr?“ deci, acesta cunoștea anterior apelului telefonic, că banii urmau a fi puși în contul numărului de telefon, ori CERNEȚCHI Vladislav în conversația telefonică nu a pomenit de careva număr, SAVA Nicolae cunoscând că banii urmau a fi depuși pe contul telefonului mobil, totodată nefiind mirat de faptul că CERNEȚCHI Vladislav a pus banii, astfel nu poate fi reținută concluzia instanței precum că, CERNEȚCHI Vladislav comunică că aa pus banii, însă faptul că banii nominalizați ar fi fost preținși de către SAVA Nicolae nu rezultă din conversațiile date".

Dialogul,, P - Da nu o să am întrebări după ce? X – Nu nu nu, doamne ferește, o să facem tot în cadrul legal dacă ceva" instanța 1-a apreciat conform declarațiilor inculpatului SAVA Nicolae, care s-a expus în cadrul audierii ce a avut în vedere, și anume că „a avut în vedere că v-a face tot în cadrul legal, adică CERNEȚCHI sa referit de procesul-verbal și el i-a declarat lui CERNEȚCHI că nu poate fi sancționat. Tot în aceeași manieră de interpretare putem invoca că în conținutul discuției nimeni nu pronunță cuvintele, proces verbal" și atunci apare o dilemă firească, în cazul în care acceptăm în totalitate poziția inculpatului SAVA Nicolae, că în discuție se vorbește că va face totul în cadrul legal, și CERNEȚCHI Vladislav nu poate fi sancționat, atunci apare întrebarea în situația în care, la fel conform poziției inculpatului, acesta la momentul stopării la 27.07.2021, i-a comunicat lui CERNEȚCHI Vladislav, că nu a comis nici o contravenție și nu este pasibil sancționării contravenționale, de ce peste 2 zile, adică la 29.07.2021 CERNEȚCHI Vladislav este îngrijorat „da, de treaba ceea cum rămâne," în ipoteza în care lucrurile s-au clarificat încă în data de 27.07.2021.

Reține acuzarea că aprecierea instanței potrivit căreia mijloace bănești în sumă de 300 lei transferate pe contul numărului de telefon, în condițiile în care inculpatul SAVA Nicolae nu avea posibilitatea de a afla de către cine au fost transferate aceste mijloace bănești și nici

nu avea posibilitatea de a refuza transferarea acestei sume de bani pe numărul său de telefon, nu poate fi catalogată ca primire în sensul art.324 Cod penal, nu a fost analizată prin coroborare cu declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, care a expus în detaliu toate circumstanțele pretinderii și primirii celor 300 de lei de către SAVA Nicolae, chiar mai mult fiind realizate și măsuri speciale de investigație în acest sens, care înglobează tabloul circumstanțelor faptice.

Consideră că prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale că, infracțiunea de săvârșirea căreia este învinuit SAVA Nicolae, aduc atingere unor valori importante ocrotite de legea penală, cu impact social deosebit, iar asemenea acțiuni dacă nu vor fi sancționate ferm și neurmăte de o ripostă adecvată a societății, ar întretine climatul infracțional și ar crea făptuitorului impresia că poate persista în sfidarea legii, ar echivala cu încurajarea tacită a acestuia la săvârșirea unor fapte penale, în mod special a unor fapte similare, de care a mai comis până acum. Ori, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că în cazurile prin care este constatată încălcarea unei garanții democratice, impune obligația statului de a pune capăt acesteia și de a repara consecințele produse în vederea restabilirii cât mai curând posibil a situației încălcării și de a asigura o echitate socială prin aplicarea de măsuri generale și individuale după caz, pentru a pune capăt încălcării constatate și a-i șterge consecințele.

Astfel, luând în considerație argumentele invocate mai sus, consideră că instanța de judecată a dat o apreciere greșită acțiunilor inculpatului SAVA Nicolae sub aspectul achitării acestuia pe capătul de acuzare prevăzut la art.324 alin.(4) Cod penal.

4. Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de

procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

La data de 18 martie 2026, prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, inculpatul SAVA Nicolae a depus referință la recursul declarat de acuzatorul de stat Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea fără modifică a Sentinței Judecătoreiei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024.

În referința depusă, inculpatul a menționat că SAVA Nicolae a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, fiind reținut în sarcina acestuia faptul preinsei solicitări și primiri a sumei de 300 lei de la cetățeanul CERNEȚCHI Vladislav, în scopul neîndeplinirii acțiunilor de documentare a unei presupuse contravenții.

Totodată, s-a susținut că instanța de fond în mod corect a ajuns la concluzia achitării inculpatului, întrucât învinuirea înaintată nu și-a găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești, fiind combătută atât prin probele administrate de acuzare, cât și prin cele prezentate de apărare. În acest sens, s-a arătat că în acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate, în special lipsind dovada pretinderii sau primirii intenționate a unor bunuri ce nu i se cuvin. Inculpatul a declarat că, în urma verificării actelor conducătorului motocicletei, nu au fost constatate încălcări care să justifice întocmirea unui proces-verbal contravențional, motiv pentru care nu exista temei legal pentru sancționarea acestuia. A menționat că discuțiile purtate cu cetățeanul CERNEȚCHI Vladislav au vizat eventuale lucrări de construcție, și nu pretinderea unor sume de bani în scop ilicit. De asemenea, a susținut că nu a solicitat suma de 300 lei, iar faptul transferului acesteia pe contul său telefonic nu i-a fost cunoscut inițial, precizând că ar fi fost dispus să restituie suma în cazul identificării provenienței acesteia. Totodată, a declarat că ulterior ar fi fost contactat de o persoană care s-a prezentat drept colaborator al CNA, circumstanță pe care a calificat-o ca fiind suspectă și care, în opinia sa, ar indica o eventuală provocare.

Cu referire la declarațiile martorilor, s-a menționat că martorul CHIABURU Artur nu a confirmat existența unei pretinderi de bani din partea inculpatului și nu a putut relata cu certitudine circumstanțele cazului. De asemenea, s-a invocat că superiorul inculpatului a caracterizat acuzațiile ca fiind neîntemeiate, sugerând o posibilă înscenare. S-a mai reținut că declarațiile martorului principal, CERNEȚCHI Vladislav, nu au fost administrate nemijlocit în fața instanței de judecată, ceea ce afectează forța probantă a acestora.

În concluzie, s-a susținut că probele administrate în cauză sunt insuficiente și contradictorii, nefiind în măsură să demonstreze vinovăția inculpatului dincolo de orice dubiu rezonabil, motiv pentru care s-a solicitat respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat și menținerea sentinței de achitare.

Potrivit declarațiilor martorului apărării LOZOVANU Ion, acesta a declarat că nu îl cunoaște pe inculpatul SAVA Nicolae, însă cunoaște despre caz din discuțiile purtate cu un cunoscut, coleg de serviciu al inculpatului. A menționat că îl cunoaște pe martorul CERNEȚCHI Vladislav, fiind din sate vecine, fără a se afla în relații ostile, și că, deși se află peste hotare, menține legătura cu acesta. Martorul a relatat că, în anul 2023, în urma unei discuții cu o persoană pe nume PERIANU Nicanor, care activează în poliție și este coleg cu inculpatul, a fost rugat să se intereseze despre circumstanțele conflictului dintre

CERNEȚCHI Vladislav și poliția rutieră. În acest sens, a comunicat cu CERNEȚCHI Vladislav prin intermediul rețelei „Messenger”, întrebându-l despre cele întâmplate, iar acesta i-ar fi relatat că ar fi propus bani polițiștilor, însă aceștia ar fi refuzat, menționând totodată că ar fi fost „pus la cale” („подставлен”). De asemenea, martorul a declarat că CERNEȚCHI Vladislav i-a comunicat că s-a adresat la CNA și că, ulterior, a manifestat reticență de a se prezenta în instanța de judecată, afirmând că, în cazul în care va fi adus forțat, va declara că nu își amintește circumstanțele. În susținerea declarațiilor sale, martorul a prezentat capturi ale conversațiilor purtate prin rețeaua „Messenger”. Totodată, martorul a menționat că, în opinia sa, noțiunea de „подставă” ar indica faptul că cineva l-ar fi influențat pe CERNEȚCHI Vladislav să formuleze acuzații privind pretinderea unor mijloace bănești.

Indică că instanța corect a reținut că, potrivit principiilor generale ale procesului penal, își întemeiază hotărârea doar pe probe cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea dreptului părților de a avea acces egal la administrarea probelor. În conformitate cu prevederile art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, probele constituie elemente de fapt dobândite în modul stabilit de lege, iar potrivit art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, acestea urmează a fi apreciate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor în ansamblu. Notează că instanța în mod întemeiat a concluzionat că partea acuzării nu a prezentat probe verosimile și incontestabile care să confirme faptul pretinderii și primirii de către inculpatul SAVA Nicolae a sumei de 300 lei, în scopul neîndeplinirii atribuțiilor de serviciu. În același sens, s-a constatat că niciun martor audiat în ședința de judecată nu a confirmat existența unei pretinderi de mijloace bănești din partea inculpatului, iar declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, depuse în faza de urmărire penală, nu au fost susținute nemijlocit în fața instanței și nu se coroborează cu alte probe administrate.

Susține că instanța a acordat relevanță declarațiilor martorului LOZOVANU Ion, care, coroborate cu celelalte probe, combat versiunea acuzării, indicând asupra unei posibile provocări din partea martorului CERNEȚCHI Vladislav. De asemenea, corect s-a reținut că, la momentul verificării în trafic, nu existau temeieri legale pentru atragerea la răspundere contravențională a lui CERNEȚCHI Vladislav, fapt confirmat inclusiv prin actele eliberate de autoritățile competente, ceea ce face illogică și nerațională pretinderea unor mijloace bănești pentru neîndeplinirea unor acțiuni care, în mod legal, nici nu se impuneau.

Totodată, din materialele cauzei, inclusiv din rezultatele măsurilor speciale de investigație, nu rezultă existența unei solicitări explicite de bani din partea inculpatului, iar interpretările acuzării se bazează pe presupuneri, care, potrivit principiului in dubio pro reo, urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel consider întemeiată concluzia instanței de judecată prin care a constatat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii, în special latura subiectivă, nefiind probată intenția directă a inculpatului de a pretinde sau primi bunuri necuvenite.

Prin urmare, analizând ansamblul probelor administrate, instanța în mod întemeiat a concluzionat că vinovăția inculpatului SAVA Nicolae nu a fost dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil, iar în acțiunile acestuia lipsește atât latura obiectivă, cât și cea subiectivă a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal.

În consecință, constată legalitatea și temeinicia sentinței de achitare, neexistând temeiuri pentru casarea acesteia, motiv pentru care recursul declarat urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

5. Cu privire la procedura de examinare a cauzei și determinarea legii penale materiale aplicabile speței, Colegiul penal reține următoarele.

Din materialele cauzei rezultă că, în instanța de fond, cauza penală în privința inculpatului SAVA Nicolae ***** a fost examinată conform procedurii generale, în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, potrivit dispozițiilor art.325 alin.(1) Cod de procedură penală, care stabilesc că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate de acuzare.

Totodată, Colegiul reține că inculpatul SAVA Nicolae ***** este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, faptă care, potrivit materialelor cauzei, ar fi fost săvârșită la data de 27 iulie 2021, iar învinuirea a fost formulată prin ordonanța procurorului din 03 ianuarie 2023.

În conformitate cu prevederile art.113 alin.(2) Cod penal, calificarea juridică oficială a infracțiunii se realizează la toate etapele procedurii penale de către organele de urmărire penală și de către instanțele de judecată, acestea fiind obligate să stabilească legea penală aplicabilă în funcție de circumstanțele concrete ale cauzei și de reglementările legale incidente.

Sub acest aspect, Colegiul penal constată că la momentul săvârșirii faptei imputate inculpatului (27.07.2021) era în vigoare art.324 alin.(4) Cod penal în redacția Legii nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014, normă care incrimina *acțiunile prevăzute la alin.(1) săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale și stabilea sancțiunea amenzii în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.*

Ulterior, prin Legea nr.136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, dispozițiile art.324 Cod penal au fost modificate substanțial, fiind redefinite elementele constitutive și sancțiunile corespunzătoare diferitelor forme ale infracțiunii. Astfel, potrivit noii reglementări, alin.(4) al art.324 Cod penal stabilește răspunderea penală pentru *faptele prevăzute la alin.(1), (2) sau (3) săvârșite cu extorcarea de bunuri sau servicii ori în proporții mari, sancțiunea prevăzută fiind închisoarea de la 5 la 10 ani, cu amendă în mărime de la 8000 la 10000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 7 la 10 ani.*

Totodată, în urma modificărilor legislative menționate, fapta pentru care a fost pus sub învinuire inculpatul SAVA Nicolae a fost reconfigurată la nivelul alin.(2) al art.324 Cod penal, care prevede răspunderea penală pentru *faptele prevăzute la alin.(1) săvârșite de către o persoană cu funcție de demnitate publică sau de către un funcționar internațional, sancțiunea constând în amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau închisoare de până la 3 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice ori de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*

În aceste condiții, pentru determinarea legii penale aplicabile în speță, Colegiul penal are în vedere dispozițiile art.8 Cod penal, care consacră principiul aplicării legii penale în timp, potrivit căruia *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Totodată, conform art.10 alin.(1) Cod penal, *legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa sau, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea are efect retroactiv, extinzându-se și asupra faptelor săvârșite anterior intrării sale în vigoare.* În schimb, potrivit alin.(2) al aceluiași articol, *legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate nu are efect retroactiv.*

Prin urmare, interpretarea coroborată a acestor dispoziții legale conduce la concluzia că, în cazul succesiunii în timp a mai multor legi penale, instanța este obligată să aplice legea penală mai favorabilă persoanei acuzate, inclusiv în situația în care legea veche, sub imperiul căreia a fost săvârșită fapta, a fost ulterior abrogată sau modificată.

În doctrină și jurisprudență, această situație este cunoscută drept aplicarea ultraactivă a legii penale mai favorabile, care presupune aplicarea dispozițiilor legii vechi atunci când acestea prevăd un regim sancționator mai blând decât legea nouă intervenită ulterior.

Analizând comparativ reglementările succesive ale art.324 Cod penal, Colegiul penal constată că legea nouă, introdusă prin Legea nr.136 din 06.06.2024, instituie un regim sancționator semnificativ mai sever, inclusiv prin majorarea limitelor de pedeapsă și introducerea pedepsei privative de libertate în condiții mai extinse, ceea ce conduce la concluzia că aceasta are caracter defavorabil inculpatului.

În consecință, având în vedere data comiterii faptei, precum și principiile consacrate de art.8 și art.10 Cod penal, Colegiul penal reține că *în prezenta cauză urmează a fi aplicată legea penală în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, respectiv art.324 alin.(4) Cod penal în redacția Legii nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014*, aceasta fiind mai favorabilă inculpatului și urmând a fi aplicată ultraactiv.

În același timp, Colegiul penal are în vedere și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin interpretare judiciară reprezintă o componentă inerentă sistemelor juridice ale statelor membre ale Convenției, cu condiția ca evoluția jurisprudențială să fie previzibilă și compatibilă cu esența incriminării (*Kononov c. Letoniei, Marea Cameră, 17 mai 2010, §185*). De asemenea, Curtea a statuat că normele juridice nu pot avea o precizie absolută, rolul instanțelor fiind tocmai acela de a clarifica și interpreta dispozițiile legale în contextul cauzelor concrete deduse judecătii (*Del Río Prada c. Spaniei, Marea Cameră, 21 octombrie 2013, §§92–93*).

În ceea ce privește calea de atac exercitată în prezenta cauză, Colegiul reține că Sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-187/2023 din 28 noiembrie 2024 a fost **contestată cu apel** de acuzatorul de stat, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, în partea achitării inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal.

Potrivit art.437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa neprivativă de libertate.*

Or, conform legii penale aplicabile în speță – art.324 alin.(4) Cod penal în redacția Legii nr.326 din 23.12.2013 – sancțiunea prevăzută *constă exclusiv în amendă* și pedeapsa complementară a privării de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate, **fără a prevedea pedeapsa închisorii.**

În aceste condiții, având în vedere natura sancțiunii prevăzute de legea penală incidentă și calificarea juridică reținută, Colegiul penal concluzionează că Sentința primei instanțe este susceptibilă de examinare în instanța ierarhic superioară în ordine de recurs, în conformitate cu dispozițiile art.447 și art.448 Cod de procedură penală.

Aprecierea instanței de recurs:

6. Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de *a admite recursul declarat de acuzatorul de stat, Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, cu casarea integrală a sentinței atacate și remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată, reieșind din considerentele ce succed.*

7. În conformitate cu art.437 alin.(1), pct.1) Cod de procedură penală, (1) Pot fi atacate cu recurs: *1) sentințele pronunțate de judecătoria privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa neprivativă de libertate.*

Instanța de recurs notează că temeiurile pentru recursul împotriva hotărârilor judecătorești pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul sunt stabilite exhaustiv conform art.444 Cod de procedură penală și urmăresc scopul reparării erorilor de drept comise de instanțele de fond.

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În particular, avându-se în vedere recursul, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit art.449 Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *2) admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (2) Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 și 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după*

rejudicarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Potrivit art.425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de fond, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În conformitate cu art.436 Cod procedură penală, (1) Procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. (2) Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sânt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

În conformitate cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Conform art.385 alin.(1) pct.1)-4) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art.394 alin.(1) pct.1) și 2) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii, probele pe care se întemeiată concluziile instanței de judecată și motivele pentru care instanța a respins alte probe.

Art.1 Cod de procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces și a altor persoane, desfășurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată”.

Dispozițiile art.1 alin.(3) Cod de procedură penală, prevăd că organele de urmărire penală și instanțele judecătorești în cursul procesului sunt obligate să activeze în așa mod încât nici o persoană să nu fie neîntemeiat bănuită, învinuită sau condamnată și ca nici o persoană să nu fie supusă în mod arbitrar sau fără necesitate măsurilor procesuale de constrângere ori să nu fie victima încălcării altor drepturi fundamentale.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfășoară în strictă conformitate cu principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova și ale prezentului cod”.

Conform art.6 par.1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, a ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.

Ținând cont de particularitățile recursului împotriva sentințelor pentru care nu este prevăzută calea de atac apelul, instanța de recurs la judecarea recursului nu poate controla fondul cauzei, ea trebuie să accepte constatarea de fapt stabilită de instanța de fond.

8. Cercetând probele administrate în cauză de către instanța de fond și apreciindu-le sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității acestora, iar în ansamblu – din perspectiva coroborării lor reciproce, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, și călăuzindu-se de propria convingere formată în urma examinării nemijlocite a materialului probator, Colegiul penal ajunge la concluzia că instanța de fond nu a stabilit în mod corect starea de fapt a cauzei, formulând o concluzie prematură privind lipsa faptei infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal în acțiunile inculpatului SAVA Nicolae *****.

În acest sens, Colegiul reține că instanța de fond nu a realizat o apreciere completă și obiectivă a întregului material probator administrat, limitându-se la o analiză fragmentară a probelor și fără a examina în mod corespunzător coroborarea acestora, ceea ce a condus la adoptarea unei soluții de achitare care nu rezultă în mod logic și temeinic din ansamblul probelor administrate în cauză.

Totodată, potrivit motivelor invocate în recursul declarat de acuzatorul de stat, se susține că instanța de fond nu a dat o apreciere juridică adecvată probelor materiale cercetate în ședința de judecată, precum și altor mijloace de probă administrate, care, privite în ansamblu, confirmă implicarea inculpatului SAVA Nicolae ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal. În opinia recurentului, ignorarea sau evaluarea superficială a acestor probe a determinat instanța de fond să adopte o soluție neîntemeiată de achitare.

Examinând criticile formulate în recurs prin prisma materialelor cauzei și a cadrului normativ aplicabil, Colegiul penal constată că acestea sunt întemeiate. Analiza probelor administrate în cauză denotă existența unor circumstanțe de fapt relevante care nu au fost corect apreciate de instanța de fond și care, prin coroborarea lor, sunt apte să influențeze concluzia asupra lipsei faptei imputate și a implicării inculpatului în comiterea acesteia.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că instanța de fond a ajuns în mod eronat la concluzia privind lipsa faptei infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, concluzie care nu se întemeiază pe o evaluare completă, obiectivă și logică a ansamblului probator.

Prin urmare, având în vedere temeiurile invocate în recurs și constatările rezultate din examinarea materialelor cauzei, Colegiul penal apreciază că există motive legale și temeinice pentru intervenția instanței de recurs, în sensul casării Sentinței contestate în partea ce ține de achitarea inculpatului SAVA Nicolae ***** de învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, pe motivul lipsa faptei infracțiunii, întrucât această concluzie a fost formulată în mod nejustificat de către instanța de fond, în urma unei aprecieri incomplete a probelor administrate în cauză.

9. Colegiul reține că ***potrivit rechizitoriului, SAVA Nicolae, este învinuit de faptul că*** activând în funcția de ofițer al secției de escortă și misiuni speciale a INSP al IGP al MAI, fiind investit în funcție publică de execuție cu statut special, angajat prin Ordinul IGP nr. 200ef. din 05 mai 2020, fiind în virtutea art.123 alin.(2) Cod penal, persoană publică, abilitat în temeiul art.19-21 din Legea nr. 320/2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, cu atribuții de constatarea și documentarea contravențiilor în domeniul circulației rutiere, fiind repartizat în baza planului privind organizarea și desfășurarea activității de impunere a legislației, orientate pentru identificarea și documentarea persoanelor ce practică activitate ilicită în domeniul transportului rutier pe teritoriul administrativ al r-ului Călărași pentru perioada 20 iulie 2021-27 iulie 2021, potrivit listei din 27 iulie 2021 cu dislocația forțelor și mijloacelor a Secției de Escortă și Misiuni Speciale a INSP, a fost repartizat în echipa de serviciu împreună cu inspectorul INSP, CHIABURU Artur, cu automobilul de serviciu de model „***** 328” cu numărul de înmatriculare „MAI 0335” de la ora 06:00 min., până la 15:30 min., în r-nul Călărași.

Astfel, la 27 iulie 2021, aproximativ orele 12:40 min., aflându-se împreună cu colegul de serviciu CHIABURU Artur, pe traseul R25 din direcția com. *****, r-nul ***** spre mun. Chișinău, la sensul giratoriu a traseului R25 și R1 (E58), CHIABURU Artur, a stopat motocicleta de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, la ghidonul căreia se afla CERNEȚCHI Vladislav, verificându-i permisul de conducere nr. *****și certificatul de înmatriculare nr. *****a motocicletei de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, a stabilit că categoria inclusă în permisul de conducere a cet. CERNEȚCHI Vladislav, nu-i acordă dreptul de a conduce motocicleta de model „*****” cu n/î „*****”, transmițând actele colegului său SAVA Nicolae pentru documentarea cazului.

Ulterior, SAVA Nicolae, aflându-se în habitaclul automobilului de serviciu de model „***** 328” cu numărul de înmatriculare „MAI0335”, imitând completarea procesului-verbal cu privire la contravenție, pe numele lui CERNEȚCHI Vladislav, comunicându-i riscul aplicării amenzii în sumă de 3 000 lei, ridicarea motocicletei la parcare cu plată în sumă de 1 000 lei și evacuarea acesteia în sumă de 850 lei, a pretins de la CERNEȚCHI Vladislav, în scopul neîndeplinirii acțiunilor în exercitarea funcției de documentare a faptei contravenționale, bunuri ce nu i se cuvin, și anume la revenirea în mun. Chișinău, să-i reîncarce contul telefonului mobil ce îi aparține „*****” cu mijloace bănești în suma de 300 lei, efectuând în acest sens un apel de încercare „BIP” către numărul de telefon „*****” ce aparține lui CERNEȚCHI Vladislav.

Ulterior, la 29 iulie 2021, aproximativ ora 20:26 min., CERNEȚCHI Vladislav, în rezultatul controlului transmițerii banilor preținși, aflându-se în mun. Chișinău, str.***** a SRL „Moldpresa Grup”, a realizat transmiterea banilor preținși de către SAVA Nicolae prin

reîncărcarea contului numărului de telefon „*****” cu mijloace bănești în sumă de 300 lei.

Respectiv, conform ordonanței privind punerea sub învinuire, dar și potrivit rechizitoriului, acțiunile lui SAVA Nicolae au fost încadrate în baza prevederilor art.324 alin.(4) Cod penal (în redacția Legii nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014).

10. Articolul 324 alin.(4) Cod penal (în redacția Legii nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25.02.2014), stabilește răspunderea penală pentru coruperea pasivă, manifestată prin *pretinderea și primirea, personal de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale.*

Astfel, *corupere pasivă* constituie fapta săvârșită de către o persoană cu funcții de răspundere încadrată în aparatul de stat, care fie că **pretinde**, primește direct sau indirect oferte, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, fie că acceptă servicii, privilegii sau avantaje ce nu i se cuvin pentru a îndeplini sau *a nu îndeplini, a se abține, a întârzia ori a grăbi o acțiune contrar obligațiilor de serviciu* prin utilizarea autorității sale, precum și pentru a obține de la alte autorități în favoarea sa ori a altor persoane distincții, funcții, piețe de desfacere sau decizii favorabile.

Examinarea infracțiunilor de corupere pasivă impune o atenție sporită și o analiză multi-aspectuală, având în vedere natura complexă și subtilă a acestora. Persoanele cu funcții de răspundere în aparatul de stat exercită prerogative care pot influența decizii administrative, financiare sau juridice, iar orice abuz sau folosire improprie a acestei autorități poate genera consecințe directe asupra drepturilor și intereselor cetățenilor, precum și asupra integrității instituțiilor publice.

În acest context, instanța trebuie să acorde o atenție deosebită atât laturii obiective, cât și laturii subiective a infracțiunii, analizând toate elementele constitutive: pretinderea, primirea sau acceptarea de bunuri, servicii sau avantaje necuvenite, scopul urmărit de persoana implicată și raportul dintre aceste fapte și obligațiile sale de serviciu. De asemenea, este esențială coroborarea probelor materiale, electronice și declarațiilor martorilor, pentru a evalua cu exactitate intenția și scopul inculpatului.

O abordare multi-aspectuală presupune luarea în considerare a circumstanțelor temporale, spațiale, relațiilor dintre persoanele implicate și contextul instituțional în care fapta s-a săvârșit. Printr-o examinare detaliată, instanța poate diferenția între simple discuții, eventuale interpretări greșite ale comportamentului funcționarului și situațiile reale în care fapta constituie corupere pasivă. Această rigurozitate judiciară nu doar că protejează drepturile fundamentale ale inculpatului, dar asigură și prevenirea erorilor judiciare și menținerea încrederii publice în actul de justiție.

Astfel, pentru infracțiunile de corupere pasivă, analiza probelor și a împrejurărilor trebuie să fie complexă, detaliată și multiplă, reflectând atât complexitatea infracțiunii, cât și riscurile sociale și instituționale pe care le implică.

Instanța de recurs constată că *obiectul juridic al acestei infracțiuni* îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către funcționarii publici și de către alte persoane cu funcții de răspundere a îndatoririlor de serviciu și a celor care rezultă din codurile de conduită.

Obiectul material poate fi exprimat printr-un *bun primit* de făptuitor sau prin acordarea

unui serviciu, a unor foloase, privilegii, avantaje ce nu i se cuvin persoanei cu funcții de răspundere.

Latura obiectivă a infracțiunii se constituie din *acțiuni* sau *inațiuni*. *Acțiunea* poate fi exprimată prin *pretinderea* sau primirea de bani, foloase ori acceptarea de promisiuni care asigură astfel de foloase, *contrar atribuțiilor sale*. *Inacțiunea* constă în nerespingerea de către făptuitor a atribuțiilor sale. Nu este necesar ca pretenția formulată de făptuitor să fie satisfăcută. Este necesar ca actul de îndeplinire sau neîndeplinire al funcționarului pentru care pretinde, primește bani sau foloase să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia.

Sub aspectul *laturii subiective*, infracțiunea de corupere pasivă se săvârșește numai cu intenție directă, făptuitorul își dă seama, în momentul săvârșirii faptei, că banii, bunurile, foloasele pe care le pretinde, le primește ori care constituie obiectul promisiunii pe care o acceptă sau nu o respinge, nu i se cuvin și, cu toate acestea, el vrea să le pretindă sau să le primească, să accepte sau să nu respingă promisiunea ce i s-a făcut. Totodată făptuitorul în această situație are reprezentarea pericolului care se produce pentru buna desfășurare a activității sale de serviciu, consecință pe care o dorește. Făptuitorul urmărește în special îndeplinirea, neîndeplinirea, întârzierea îndeplinirii sau executării unui act contrar atribuțiilor sale.

Subiect al infracțiunii de corupere pasivă poate fi numai persoana care cade sub incidența prevederilor art.123 Cod penal.

Persoane cu funcții de răspundere sunt deputații, membrii guvernului, consilierii, judecătorii, procurorii și adjuncții acestora, ofițerii de urmărire penală, executorii judecătorești, colaboratorii organelor de poliție și ai serviciului de informație și securitate, colaboratorii diferitelor inspecții de stat sau de supraveghere (inspecția fiscală, garda forestieră, serviciul protecției muncii etc.).

11. Colegiul reține că, în speța examinată, instanța de fond a ajuns la concluzia că fapta imputată inculpatului SAVA Nicolae nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(4) Cod penal, apreciind că nu ar fi întrunite latura obiectivă și latura subiectivă ale infracțiunii și că partea acuzării nu ar fi prezentat probe verosimile și incontestabile. Totuși, analizând materialele cauzei, instanța de recurs constată că această concluzie a fost formulată în lipsa unei examinări complete și coroborate a probelor administrate.

Astfel, din declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav rezultă că, la data de 27 iulie 2021, în cadrul unei interacțiuni desfășurate pe teritoriul raionului Călărași, în prezența colegului său CHIABURU Artur, inculpatul ar fi condiționat permisiunea de continuare a deplasării de reîncărcarea contului telefonic cu suma de 300 lei, fiind invocat inclusiv riscul ridicării vehiculului și aplicării unor sancțiuni în cazul neexecutării acestei solicitări. Aceste circumstanțe au fost relatate de martor inclusiv în procesul-verbal de confruntare din 03.09.2021 (Vol. I, f.d. 180–183), însă instanța de fond nu a analizat în mod suficient conținutul acestor declarații în raport cu celelalte probe administrate.

Totodată, la dosar se regăsesc probe materiale și electronice relevante, inclusiv bonul fiscal nr. ZK00401842 din 29.07.2021, ora 20:26, pentru suma de 300 lei, utilizat pentru reîncărcarea contului nr. 5737930, datele referitoare la depunerea sumei respective (200 + 100 lei), precum și fișierele rezultate din interceptări telefonice și din examinarea

telefoanelor mobile ale martorului și inculpatului (Vol. I, f.d. 21, 138), inclusiv înregistrarea audio din 29.07.2021 (phone_20210729-113952_*****.amr) și capturile de ecran privind instrucțiunile de reîncărcare a contului. Din considerentele hotărârii atacate nu rezultă însă că aceste probe au fost analizate în mod cumulativ și în corelație cu declarațiile persoanelor audiate.

Colegiul observă, de asemenea, că între declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav și cele ale inculpatului SAVA Nicolae există contradicții relevante pentru stabilirea situației de fapt. În timp ce martorul a indicat că permisiunea de continuare a deplasării ar fi fost condiționată de efectuarea reîncărcării telefonice, inculpatul a negat existența unei asemenea solicitări. Cu toate acestea, instanța de fond nu a expus motivele pentru care a acordat o credibilitate sporită declarațiilor inculpatului, fără a evalua aceste declarații în raport cu ansamblul probelor existente la dosar.

În ceea ce privește aprecierea instanței de fond privind lipsa plauzibilității declarațiilor martorului CERNEȚCHI Vladislav, motivată prin faptul că acesta nu a fost audiat în ședința de judecată, Colegiul constată că nu a fost analizată în mod suficient incidența prevederilor art.371 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală. Or, potrivit acestei norme, citirea declarațiilor depuse în cursul urmăririi penale este admisibilă în cazul justificării absenței martorului și cu condiția confruntării prealabile cu învinuitul. Din materialele cauzei rezultă că la dosar există procesul-verbal de confruntare din 03.09.2021, circumstanță care urma a fi examinată în procesul de apreciere a valorii probatorii a declarațiilor respective.

Totodată, instanța de recurs constată că instanța de fond a invocat existența unor contradicții între declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav și cele ale martorilor CHIABURU Artur, MARIȚ Ion și LOZOVANU Ion, fără a analiza în mod detaliat dacă acești martori se aflau în situația de a percepe direct circumstanțele esențiale ale cauzei sau dacă afirmațiile lor reprezintă doar aprecieri subiective. În special, afirmația martorului CHIABURU Artur potrivit căreia acesta „nu crede” că *inculpatul ar fi purtat discuții cu caracter coruptibil* constituie o percepție personală care urma a fi evaluată în contextul întregului material probator. În aceste condiții, instanța de recurs constată că instanța de fond nu a realizat o evaluare completă și corelată a probelor administrate în cauză, neanalizând în mod adecvat raportul dintre declarațiile martorilor, probele materiale și cele electronice existente la dosar. Totodată, acordarea unei ponderi determinante declarațiilor martorilor LOZOVANU Ion și MARIȚ Ion nu este însoțită de o analiză privind măsura în care aceștia se aflau în situația de a percepe nemijlocit circumstanțele relevante ale cauzei.

Prin urmare, Colegiul reține că concluziile instanței de fond privind lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii imputate au fost formulate în lipsa unei analize complete, obiective și coroborate a tuturor probelor administrate în cauză. În consecință, soluția de achitare pronunțată în privința inculpatului SAVA Nicolae nu poate fi considerată pe deplin justificată în raport cu materialul probator existent la dosar, ceea ce impune reexaminarea cauzei în cadrul unei judecăți noi.

12. În continuare, instanța de fond a reținut că convorbirile telefonice administrate la dosar nu ar demonstra pretinderea sumei de 300 lei de către inculpatul SAVA Nicolae. Examinând însă stenogramele convorbirilor telefonice purtate între martorul CERNEȚCHI Vladislav și inculpatul SAVA Nicolae, Colegiul constată că acestea conțin elemente

relevante care urmau a fi analizate de instanța de fond în corelație cu celelalte probe administrate în cauză.

Înregistrarea convorbirii audio din data de 29.07.2021, ora 11:39, cu abonatul ***** (SAVA Nicolae), arată următorul dialog, din care rezultă aspecte esențiale:

- SN – „Da!”
- CV – „Da, bună ziua!”
- SN – „Bună ziua!”
- CV – „M-ați sunat!”
- SN – „A, noroc î-î-î!”
- CV – „Noroc!”
- SN – „Acesta îi Nicolae, ții minte ne-am întâlnit noi la cerc acolo la...”
- CV – „Unde?”
- SN – „La Lozova!”
- CV – „La Lozova?”
- SN – „Cu motocicletă tu erai!”
- CV – „Aha!”
- SN – „***Ai uitat atuncea cu rugămintea mea sau n-ai putut?***”
- CV – „***Î-î o să fac azi tot posibilul să fie bine!***”
- SN – „***Vezi dac îi posibil te rog dac îi posibil dac nu, nu!***”
- CV – „***Ok azi o să fac tot posibilul să fie bine!***”
- SN – „Ce zic auzi și când o să ai timp o să ne întâlnim și o să vedem, o să vedem ***acolo ca să fie totul la tine cum trebuie, știi?***”
- CV – „***Da, da, da ok ne-am înțeles!***”
- SN – „Bcë numai bine!”
- CV – „Hai!”

Stenograma convorbirilor telefonice din 29.07.2021 purtate între CERNEȚCHI Vladislav de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:51 min.:

X - Da.

V - Alo, bună seara. ***Eu am pus banii tot normal?***

X - ***nedeslușit..... pe care număr?***

V- ***Pe care mi l-ați transmis atunci, pe care m-ați sunat***

X- ***Pe ce număr i-an uitete?***

V - ***Acuși vă spun 69167735, numărul ăsta. Poftim? Alo?***

Stenograma convorbirilor telefonice din 29.07.2021 purtate între CERNEȚCHI Vladislav de pe numărul de telefon ***** și angajatul poliției neidentificat la numărul de telefon ***** cu începere de la ora 20:52 min.,

V- Alo?

X- Spune te rog, da tu ai amuia de lucru?

V- Amuia?

X- Da.

V- Am, am

X- Da când ai să te eliberezi?

V- Nu știu, poate mai târziu

X - Nedeslușit

V- Am înțeles. **Da legat de treaba ceea cum rămâne?**

X-**O să mă suni să ne vedem**

V - **Să vă sun să ne vedem, da?**

X - **Da, da, da.**

P-**Da nu o să am întrebări după cu?**

X- **Nu nu nu, doamne ferește, o să facem tot în cadrul legal dacă ceva**

P- **Am înțeles. Bine, bine mersi mult o seară bună**

X - Dacă o să faci cu timpul ceva...nedeslușit

P- Alo? Bun bun ne-am înțeles. Mulțumesc.

Astfel, înregistrarea convorbirii audio din data de 29.07.2021, ora 11:39, purtată cu abonatul ***** (atribuit inculpatului SAVA Nicolae), relevă un dialog în cadrul căruia se face referire la o solicitare anterioară („ai uitat atunci cu rugămintea mea sau n-ai putut?”), precum și la o eventuală întâlnire ulterioară („o să vedem acolo ca să fie totul la tine cum trebuie”). Aceste afirmații urmau a fi analizate de instanța de fond prin raportare la circumstanțele invocate de martor și la momentul producerii evenimentelor relatate de acesta, respectiv interacțiunea din 27.07.2021.

Totodată, din materialele cauzei rezultă existența unor convorbiri telefonice purtate la data de 29.07.2021, în intervalul orelor 20:51–20:52, între martorul CERNEȚCHI Vladislav și interlocutorul utilizator al numărului de telefon *****. Din conținutul acestor convorbiri se desprind referiri la efectuarea unei plăți („Eu am pus banii tot normal?”), la numărul de telefon la care ar fi fost realizată reîncărcarea, precum și la posibilitatea unei întâlniri ulterioare. Aceste împrejurări reprezentau elemente relevante care urmau a fi examinate de instanța de fond în corelație cu declarațiile martorului și cu celelalte probe administrate în cauză.

În acest context, respectivele convorbiri telefonice urmau a fi analizate împreună cu probele materiale și electronice existente la dosar, inclusiv bonul fiscal emis la 29.07.2021 (seria nr. ZK00401842, suma de 300 lei), datele privind efectuarea reîncărcării contului telefonic, probele rezultate din examinarea telefoanelor mobile, procesele-verbale întocmite în acest sens, precum și declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, inclusiv cele consemnate în procesul-verbal de confruntare din 03.09.2021. O asemenea analiză cumulativă era necesară pentru a se stabili semnificația acestor probe și dacă ele se confirmă sau se infirmă reciproc în raport cu circumstanțele cauzei.

Cu toate acestea, din considerentele hotărârii atacate nu rezultă că instanța de fond ar fi efectuat o analiză detaliată a conținutului convorbirilor telefonice prin raportare la contextul temporal și circumstanțial al cauzei, limitându-se, în esență, la acceptarea explicației oferite de inculpat, potrivit căreia discuțiile ar fi avut o altă semnificație, fără a verifica în mod suficient dacă această versiune se confirmă în raport cu ansamblul probelor administrate.

De asemenea, instanța de fond a reținut că inculpatul nu ar fi avut posibilitatea de a cunoaște de către cine au fost transferate sumele respective sau că acestea ar fi putut fi transferate eronat, însă această concluzie nu este susținută de o analiză detaliată a probelor existente la dosar, inclusiv a declarațiilor martorului și a documentelor care atestă efectuarea

reîncărcării contului telefonic la data de 29.07.2021.

În aceste condiții, instanța de recurs constată că aprecierea probelor realizată de instanța de fond nu reflectă o analiză completă și coroborată a tuturor mijloacelor de probă administrate în cauză, în special în ceea ce privește convorbirile telefonice și raportarea acestora la declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav, la probele materiale și la datele rezultate din mijloacele tehnice de investigație. Or, stabilirea semnificației acestor elemente presupunea evaluarea lor în ansamblul materialului probator și în contextul circumstanțelor concrete ale cauzei.

De asemenea, instanța de recurs constată că instanța de fond a reținut lipsa scopului infracțiunii, apreciind că nu ar fi fost dovedit faptul că inculpatul ar fi urmărit neîndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției sale. Cu toate acestea, din considerentele Sentinței atacate nu rezultă că această concluzie ar fi fost fundamentată pe o analiză detaliată a contextului temporal și circumstanțial al convorbirilor telefonice și al interacțiunilor dintre părți, prin raportare la declarațiile martorului CERNEȚCHI Vladislav și la probele electronice administrate în cauză. Or, o asemenea evaluare era necesară pentru a stabili semnificația acestor elemente în ansamblul materialului probator și pentru a verifica dacă acestea confirmă sau infirmă concluziile reținute de instanța de fond. În lipsa unei asemenea analize, rezultă că probele obiective și electronice existente la dosar, precum și eventualele neconcordanțe dintre declarațiile martorului și cele ale inculpatului nu au fost examinate în mod suficient și corelat.

13. În aceste condiții, Colegiul reține că există o neconcordanță între concluziile formulate de instanța de fond și modul în care a fost analizat materialul probator administrat în cauză, ceea ce denotă că unele aspecte relevante pentru stabilirea situației de fapt nu au fost examinate în mod deplin. Ca urmare, concluziile instanței de fond privind aprecierea probelor nu pot fi considerate pe deplin întemeiate în raport cu ansamblul probelor existente la dosar, aspect ce impune reexaminarea cauzei în cadrul unei judecări noi, cu verificarea completă, obiectivă și multilaterală a tuturor mijloacelor de probă administrate.

În atare situație, reieșind din cele relevate, Colegiul penal constată că, în cauza supusă judecării, la etapa examinării acesteia în prima instanță, instanța de fond nu a examinat în mod complet și corespunzător materialul probator administrat, fiind admise erori de fapt și de drept care afectează temeinicia soluției pronunțate în privința inculpatului.

Din analiza motivării Sentinței atacate rezultă că instanța de fond a ajuns la concluzia privind nevinovăția inculpatului fără a realiza o evaluare deplină și coroborată a probelor prezentate de partea acuzării, limitându-se la o apreciere fragmentară a acestora și fără a analiza în mod suficient relevanța și raportul dintre mijloacele de probă administrate în cauză.

Subsidiar, Colegiul reține că, din totalitatea probelor administrate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată, instanța de fond urma să efectueze o apreciere a acestora în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punctul de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor reciproce. Totuși, din considerentele sentinței contestate nu rezultă că instanța ar fi analizat în mod exhaustiv toate aspectele de fapt și de drept relevante pentru soluționarea cauzei, ceea ce

a condus la formularea unor concluzii care nu sunt pe deplin susținute de analiza materialului probator.

Prin urmare, verificând legalitatea și temeinicia sentinței pronunțate în privința inculpatului SAVA Nicolae, Colegiul penal constată că instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de cerințele legale privind aprecierea probelor și motivarea hotărârii judecătorești. În aceste condiții, recursul declarat de către acuzatorul de stat urmează a fi admis, cu casarea sentinței în partea vizată și trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, însă în alt complet de judecată.

Colegiul penal consideră că o nouă examinare a cauzei este necesară pentru a asigura o analiză completă, obiectivă și multilaterală a tuturor probelor administrate și pentru stabilirea corectă a circumstanțelor de fapt și de drept relevante în cauză, întrucât din motivarea sentinței atacate nu rezultă că instanța de fond ar fi pătruns în mod suficient în esența problemelor ridicate de materialul probator existent la dosar.

Luând în considerare legislația procesual penală, precum și jurisprudența CtEDO, în materie penală, care expres prevede că, obligația de motivare a hotărârilor judecătorești face parte din setul de garanții stabilit pentru existența unui proces echitabil, Colegiul penal reține că, sentința pronunțată de către instanța de fond este una nemotivată și neclar expusă, motiv care duce la casarea acesteia.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal, oferă posibilitatea ca această hotărâre să poată fi verificată în cadrul căilor de atac și oferă posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs. (Suominen v. Finlandei § 37(2003), Kuznetsov și alții v. Rusiei § 85. (2007)).

În afară de aceasta, motivarea hotărârilor este un instrument important în asigurarea transparenței justiției și existența unui control social asupra acesteia. (Hirvisaari v. Finlanda, § 30 (2001))

14. Colegiul penal statuează că, cercetând materialele cauzei penale, a constatat că, *instanța de fond la emiterea sentinței nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii materiale și procesual-penale în partea motivării hotărârii, care face parte din setul de garanții subsecvente procesului echitabil. Încălcările punctate în prezenta decizie determină incontestabil Colegiul penal să concluzioneze asupra necesității de a casa Sentința instanței de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.*

La rejudecarea cauzei penale instanța de fond urmează să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și în dependență de probele acumulate, să pronunțe o hotărâre legală, întemeiată și motivată, pronunțând-se asupra tuturor motivelor invocate de către participanții la proces.

În acest context, Colegiul penal atestă că, prin cerințele formulate în cererea de recurs formulată de acuzatorul de stat se solicită agravarea situației inculpatului SAVA Nicolae, respectiv, instanța de recurs, reieșind din prevederile art.449 Cod de procedură penală, este limitată în pronunțarea unei soluții, dacă prin aceasta se agravează situația inculpatului.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.449 alin.(1), pct.2), lit.d) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va admite recursul declarat de acuzatorul de stat Cristina

CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție, împotriva Sentinței Judecătorești Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, cu casarea integrală a Sentinței atacate, și remite cauza în vederea rejudecării în prima instanță, într-un alt complet de judecată.

15. În conformitate cu art.389 alin.(4) lit.c), 417, 418, 437 alin.(1) pct.1), 447, 448, 449 alin.(1) pct.2) lit.d) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru –

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de acuzatorul de stat Cristina CARAJELEASCOV, procuror delegat în Procuratura Anticorupție.

Se casează integral Sentința Judecătorești Chișinău (sediul Buiucani) nr. 1-187/2023 din 28 noiembrie 2024, și se dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond, într-un alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele ședinței,
Judecătorul**

Eugeniu BEȘELEA

**Judecătorii
CAZACICOV**

Andrei

Vitalie BUDECI